

Κυριακή 28 Όκτωβρίου 2018

7η Κυριακή τοῦ Λουκᾶ.

Λκ. 8, 41 – 56.

Εἰς τὴν φωτοφόρον Σκέπην τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

‘Ημέρα εύφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως ἀνέτειλε σήμερα γιά τό καταπονημένο ἄλλα καὶ τόσο εὐλογημένο γένος τῶν Ἑλλήνων. ‘Ημέρα πανηγύρεως ἄλλα καὶ περισυλλογῆς. ‘Ημέρα τιμῆς γιά τή Θεομήτορα, πού ἀδιάκοπα ἀπλώνει τή φωτοφόρο προστασία της στούς ἀνθρώπους. ‘Ημέρα πού μέσα στό μυαλό καὶ στίς καρδιές μας πρυτανεύει μία καὶ μόνο λέξη, ἡ λέξη «ὅχι».

‘Η Κυρία Θεοτόκος, δταν μετέστη στούς οὐρανούς, δέν ἐγκατέλειψε τόν κόσμο. Μπορεῖ ώς ἀνθρωπος καὶ ώς πρόσωπο, νά δέχθηκε τή δόξα καὶ τόν ἔπαινο τῆς Τριάδος, κάτι πού τῆς ἀξίζει, ἄλλα ώς στοργική μάνα μεριμνᾶ καὶ σκεπάζει μέ φροντίδα τά παιδιά της, πού ἐνατενίζουν τήν παρθενική της μορφή. ‘Η φρικτή καὶ παντοδύναμη προστασία

της προέρχεται ἀπό τήν ἀκύμαντη καί ἀνεμπόδιστη ἵκεσία της πρός τόν Γιό της καί Θεό μας. Ἐκείνη πού Τόν δόξασε μέ τήν ἀρετή της καί Τόν σάρκωσε μέ τό αἷμα της ἔχει τό θάρρος νά Τόν παρακαλεῖ γιά τήν προστασία τῶν παιδιῶν της ἀπό τούς ὄρατούς καί ἀοράτους ἔχθρούς. Ἐκεῖνος, πού διάλεξε τή μήτρα της, γιά νά φιλοξενηθεῖ, καί πέρασε ἀδιάφθορα μέσ' ἀπό τό σῶμα της γιά νά λάβει τή φύση μας, τήν ἀγαπάει τόσο πολύ, πού ποτέ δέν τῆς ἀρνεῖται τό παραμικρό. Ἡ ἱστορική πραγματικότητα ἀπέδειξε πολλές φορές καί μέ ἀδιαμφισβήτητα στοιχεῖα τή σκέπη καί προστασία τῆς Παναγίας πρός τούς πιστούς τοῦ Παιδιοῦ της. Ἐμεῖς, ως Ἕλληνες, γίναμε ἀμέτρητες φορές ἀποδέκτες αὐτῆς τῆς Θεομητορικῆς προστασίας. Ἡ φωτεινή της παρουσία στάθηκε ὁρόσημο γιά τή φυλή μας καί μέ τίς ἀμέτρητες ἐνέργειές της ἔγινε τό πιό ἀγαπημένο πρόσωπο γιά τόν καθένα μας.

Ἡ σημερινή ἡμέρα εἶναι συνταυτισμένη καί μέ τό μεγάλο «ὅχι» πού φώναξε σύσσωμος ὁ λαός μας μέ τό στόμα τοῦ Ἰωάννη Μεταξᾶ στούς ἐπιβούλους τῆς ἐλευθερίας καί τῆς ἀξιοπρέπειάς μας. Σήμερα

όφείλουμε τιμή στούς ἥρωες πού ξεκίνησαν ρακένδυτοι καί ταλαιπωρημένοι νά ἀντιτάξουν τά στήθη τους στή μεγαλύτερη πολεμική μηχανή της Εύρωπης, πού, μέχρι νά φτάσει στήν ὅμορφη Ἑλλάδα μας, κατασπάρασσε τά ἔθνη καί τά βύθιζε στό σκοτάδι τοῦ ἀνέντιμου καί ἀπάνθρωπου φασισμοῦ. Ὁταν αὐτή ἡ λαίλαπα ἔφτασε στά σύνορα τῆς χώρας μας, ἔπεσε πάνω στό γρανίτη τῆς φιλοπατρίας καί τῆς πίστεως τῶν πολεμιστῶν μας. Τά νέα παιδιά ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, μέ τό εἰκόνισμα τῆς Παναγιᾶς στόν κόρφο τους καί μέ τίς προσευχές τῶν μανάδων τους μπροστά στά ἀκοίμητα εἰκονοστάσια τῶν σπιτιών τους, ἔγραψαν μία ἀπό τίς λαμπρότερες σελίδες τῆς παγκόσμιας πολεμικῆς ἱστορίας καί ἀπέδειξαν πώς ἡ ἀξιοπρέπεια τῶν λαῶν δέ μετριέται μέ τήν ποσότητα τοῦ πλούτου καί τήν ἐπίδειξη τῶν ἀριθμῶν, ἀλλά μέ τή δύναμη τῶν προσώπων καί τήν ποιότητα τῶν ἰδανικῶν πού καθορίζουν τή ζωή τῶν ἀνθρώπων. Ἡ Παναγία ἔσκυψε πάνω ἀπό τούς ἀγωνιστές μας στά βουνά τῆς Ἀλβανίας καί στά ἑλληνοβουλγαρικά σύνορα καί μέσα ἀπό ἀμέτρητες προσωπικές μαρτυρίες πολεμιστῶν, πού πρωταγωνίστησαν σ' ἐκείνες τίς

αίματηρές συγκρούσεις, μαθαίνουμε ἐμεῖς, οἱ νεώτεροι, πώς ἡ Κυρία Θεοτόκος τούς διέσωσε ἀπό τό στόμα τοῦ θανάτου ἀμέτρητες φορές, γιά νά μᾶς δείξει πώς ἔχει πάντοτε στήν προσευχή της τό γένος τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ κοινὴ συνισταμένη τῆς Κυρίας Θεοτόκου μέ τούς ἀγωνιζόμενους Ἑλληνες τοῦ ἔπους τοῦ '40 εἶναι μία καὶ μόνη λέξη, ἡ λέξη «Ὄχι». Αὕτη τῇ λέξῃ τήν εἶπε πρώτη ἡ Παναγία στήν ὁμαρτία. Ἐκείνη, πέραν κάθε προσδοκίας, σέ μία ἐποχή φαυλοκρατούμενη, καὶ βαθύτατα ἀνήθικη, φύλαξε τήν ἀγνότητά της, πάλεψε παρά τό τρυφερόν τῆς ἡλικίας της μέ τόν πειρασμό καὶ μέ δλες τίς δυνάμεις τοῦ σκότους καὶ δέν ἀνέχθηκε νά τήν ὀγγίξει ἡ βρωμιά τῆς κακίας, τῆς πτώσεως καὶ τῆς ἀνυπακοῆς. Στάθηκε ἡ μεγάλη ἥρωίδα τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἡ ὅποία μέ τόν ὀγώνα τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς προσευχῆς ἀπέδειξε πώς οἱ μεγάλες δυνάμεις τοῦ ἀνθρώπου εἶναι μυστικές καὶ ἀθόρυβες καὶ κρύβονται στή ζωντανή σχέση του μέ τό Θεό. Ἀφιέρωσε ὅλα τά μόρια τῆς ὑπάρξεώς της στό Θεό καὶ ἔτσι ἀξιώθηκε νά συμμετέχει στή δική Του παντοδυναμία καὶ χάρη.

Ως αἰώνιο πρότυπο τοῦ λαοῦ μας ἡ Παναγία στάθηκε ἡ μεγάλη δασκάλα του. Ὁ ἀπλός πιστός Ἐλληνας φωνάζει τό ὄνομά της σέ κάθε χαρά καὶ θλίψη καὶ πάντοτε τό πρόσωπό της ἔγινε ἔνας δρόμος πού οἱ καθημερινοί ἀνθρωποι τόν βάδισαν μιμούμενοι τίς ἀρετές της. Ἔτσι, ὅταν ἦλθε ἡ δύσκολη ὥρα τῶν μεγάλων ἀποφάσεων, ἀκούστηκε ἀπό τό κοινό στόμα τοῦ Ἐλληνισμοῦ ἔνα μυριόστομο «ὅχι». Δέν ἦταν αὐτό τό «ὅχι» μόνον ἡ ἀρνηση ἐνός λαοῦ νά ὑποταχθεῖ. Ἡταν ἡ παγκόσμια κραυγή τοῦ ἀνθρώπου, γιά νά φυλάξει τά ἀπομεινάρια τῆς ἀνθρωπιᾶς ἀπέναντι στήν ἀπόλυτη κακία καὶ στό σκοτάδι, πού σήκωσαν τό κεφάλι τους γιά νά τόν καταπιοῦν. Τό «ὅχι» τῶν Ἐλλήνων ἦταν ἡ φωνή τοῦ κόσμου ἀπέναντι στό ἀπόκοσμο καὶ τό ζοφερό. Αὐτό τό θάρρος, τή δύναμη, τήν ἔμπνευση, τήν ἀξιοπρέπεια, τήν ἀρετή οἱ Ἐλληνες τήν ἄντλησαν ἀπό τό πανάχραντο πρόσωπο τῆς Κυρίας Θεοτόκου.

Σήμερα καὶ πάλι ἡ χώρα μας πολιορκεῖται ἀπό τό σκοτάδι καὶ τό ἔρεβος τῆς ἀμαρτίας καὶ ἀπό τίς ἐπιβουλές τῶν ἀσπονδων «φίλων». Γιά ἄλλη μία φορά καλούμαστε νά δώσουμε τό στίγμα τῆς

άξιοπρέπειάς μας και τή μάχη τῆς ἔθνικῆς ἐπιβίωσης. Οι ἔχθροί πλέον δέν ἔρχονται ἀπ' ἔξω. Βρίσκονται ἀνάμεσά μας. Τράφηκαν και μεγάλωσαν σ' αὐτή τήν πατρίδα, ἀλλά τώρα τήν ἀποφιλώνουν ἀπ' ὅλα τά πολύτιμα ἐνδύματά της, γιά νά τήν ἀφήσουν σά μιά ρακένδυτη ζητιάνα στό παγκόσμιο παλκοσένικο τῆς ιστορίας. Ξεπουλᾶνε τά ιερά και τά ὅσια τῆς φυλῆς μας στό ὄνομα μιᾶς ἀναμενόμενης εὐμάρειας και μιᾶς ἀπρόσωπης ἔξομοίωσης μέ τόν παγκόσμιο ἄνθρωπο. Καλούμαστε και σήμερα νά ποῦμε «ὅχι». Αὐτή τή φορά ὅμως ὅχι ως λαός ἀλλά ως πολίτες και ως πιστοί, ὁ καθένας μας χωριστά.

Καθῶς ἐνατενίζουμε τό πρόσωπο τῆς Κυρίας Θεοτόκου, καλό εἶναι νά δώσουμε τόν ἀγώνα μιᾶς εὐλογημένης ὀντίστασης ἀπέναντι στό κύμα τῆς ἀνηθικότητας, τοῦ ψεύδους και τῆς κλεψιᾶς. Νά προτάξουμε τό δικό μας «ὅχι» ἀπέναντι στό ἀναξιοπρεπές βόλεμα, στόν καιροσκοπισμό, στό ἐφήμερο κέρδος, στήν ἡμιμάθεια. Νά ὀντισταθοῦμε σέ ὅ,τι μᾶς προσβάλλει, ἔχοντας ως ὅπλο τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, τόν ἀγώνα τῆς ἀσκήσεως, τό σεσοφισμένο

μέτρο, πού μεγάλωσε καί γιγάντωσε τόν Ἐλληνισμό στό διάβα τῶν ἐποχῶν. Ἄς κατεβάσουμε τό Ιερό Εὐαγγέλιο ἀπό τά σκονισμένα ράφια τῆς λησμοσύνης καί ἄς τό βάλουμε μοναδικό ὁδηγό στή ζωή μας, ὅπως ἔκανε ἡ Κυρία Θεοτόκος, μέ τίς πρεσβεῖες τῆς ὁποίας μακάρι τό ἀθάνατο ἑλληνικό «ὄχι» νά ἀποδώσει γλυκεῖς καρπούς καί στίς ημέρες μας.
Ἄμήν.